

Warszawa, dnia 2 kwietnia 1952 r.

F 049 7/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

37e, 7/02
✓ 8049

Nr 34781

Kl. 37 e, 8/02

Oldrich Valenta
(Praga, Czechosłowacja)

Ogniwo łącznikowe do łączenia wydrążonych elementów konstrukcyjnych

Udzielono z mocą od dnia 12 lutego 1949 r.

Rusztowania i konstrukcje pomocnicze, stosowane przy wznoszeniu budowli, są dotychczas wykonywane przeważnie z wszelkiego rodzaju drewnianych belek, słupów i okładzin. Składanie i rozbieranie takich rusztowań jest dość kłopotliwe, materiał zaś używany na nie staje się w większości przypadków bezwartościowym po jednorazowym użyciu. Dlatego też w ostatnich czasach stosuje się często rusztowania metalowe, które składają się przeważnie z rur i są łączone za pomocą znormalizowanej armatury, na skutek czego uzyskuje się możliwość szybkiego składania i rozbierania rusztowań.

Przedmiotem wynalazku jest ogniwo łącznikowe do łączenia elementów konstrukcyjnych, składających się z dwóch wycinków rurowych, zaopatrzonych w tuleję, obejmującą te wycinki, z których jeden przechodzi przez nią swobodnie, przy czym wycinki te są ustalane za pomocą śruby nastawczej, która opiera się o jeden z wycinków i daje się przestawiać względem drugiego.

Według innego przykładu wykonania wynalazku jeden z wycinków rurowych łączy się na stałe z tuleją. Korzystnie jest przy tym zaopatrzyć wycinek rurowy, osadzony swobodnie w tulei, w nagwintowanie dla śruby nastawczej, która przechodzi przez tuleję.

Na rysunku uwidoczniono tytułem przykładu ogniwo łącznikowe według wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia przekrój podłużny ogniwa, a fig. 2 — przekrój poprzeczny wzdłuż osi A—A na fig. 1.

W dwóch rurach 1 i 2, które mają być ze sobą połączone, są umieszczone na pewnej długości końce dwóch wycinków rurowych 3, 4. Między obu wycinkami 3, 4 istnieje pewien odstęp 5, ułatwiający wkładanie ich do rur 1 i 2. Na wycinkach rurowych 3, 4, mniej więcej w środku ich długości, osadzona jest tuleja 6, która w przypadku, przedstawionym na rysunku, jest połączona na stałe z wycinkiem 3, podczas gdy drugi wycinek 4 jest osadzony swobodnie w tej tulei. Tuleja 6 posiada śrubę 7, wkrę-

coną w wycinek rurowy 4, który w tym miejscu jest wzmocniony w rażnię, gdy jego grubość nie jest dostateczna, by wytrzymać przewidziane naprężenia. Koniec śruby 7 wchodzi w odpowiedni wykrój wycinka rurowego 3.

Przy montowaniu ogniwa łącznikowego należy przede wszystkim nastawić śrubę 7 tak, aby średnica tego ogniwa była mniejsza od wewnętrznej średnicy łączonych ze sobą rur 1 i 2. Po ustawieniu ogniwa śrubę dokręca się tak, aby obydwa wycinki rurowe przylegały szczelnie do wewnętrznych ścianek rur i tworzyły połączenie cierne. Przy zwalnianiu połączenia wycinki rurowe luzuje się przez odkręcenie śruby 7, co umożliwia ich wyjęcie.

Opisane ogniwo łącznikowe posiada tę zaletę, że wszystkie jego części są ze sobą połączone także i wtedy, gdy ogniwo jest oddzielone od łączonych ze sobą części. Gwint dla śruby nastawczej 7 można także naciąć w wycinku rurowym 3, połączonym z tuleją 6, śrubę 7 zaś opierać o swobodny wycinek rurowy 4. Należy wówczas wszakże zastosować pewne środki ostrożności, w celu zapobieżenia zagubieniu swobodnego wycinka rurowego 4 po zwolnieniu ogniwa łącznikowego.

Położenie śruby nastawczej 7 może być zabezpieczone za pomocą nie przedstawionej na rysunku nakrętki, opierającej się o tuleję 6.

W ten sam sposób mogą być łączone ze sobą wydrążone elementy konstrukcyjne także o innym przekroju poprzecznym niż kołowy. W myśl wynalazku ogniwo łącznikowe nadaje się do łączenia rur, podlegających znacznym naprężeniom ściskającym, rozciągającym lub zginającym, przy czym umożliwia ono łączenie tych rur w dowolnym ich położeniu.

Zastrzeżenie patentowe

Ogniwo łącznikowe do łączenia wydrążonych elementów konstrukcyjnych, składające się z dwóch wycinków rurowych, dających się odsuwać od siebie i dociskanych do wewnętrznych powierzchni łączonych ze sobą elementów konstrukcyjnych, oraz z tulei, obejmującej te wycinki, znamienne tym, że jeden wycinek rurowy (3) jest połączony na stałe z tuleją (6), drugi zaś wycinek rurowy (4) jest przesunięty przez tuleję (6) swobodnie i posiada otwór, zaopatrzony w gwint śrubowy, z którym współpracuje śruba nastawcza (7), przechodząca swobodnie przez odpowiedni otwór w tulei (6) i opierająca się o wycinek rurowy (3), połączony z tą tuleją.

Oldrich Valenta

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

